

STATEN VAN SINT MAARTEN	
Ingek. 06 NOV 2019	
Volgnr. 16/262/19-20	
Par.	NRJ

STATEN VAN Sint Maarten
Zittingsjaar 2019-2020-
No.

Amendement bij het ontwerp van de
landsverordening tot wijziging van
Algemene landsverordening
landsbelastingen in verband met
internationale verplichtingen

Amendement
Van het lid R. Brison

De ondergetekende statenlid stelt het volgende amendement
voor:

Het ontwerp van de Landsverordening tot wijziging van de
Algemene Landsverordening landsbelastingen in verband met
internationale verplichtingen wordt als volgt gewijzigd:

**In artikel I, onderdeel B, wordt aan artikel 61a drie leden
toegevoegd, luidende:**

7. Geen van de regelingen en acties die voortvloeien uit de eerste tot en met zesde leden mogen verder gaan dan de meest recente vereisten uiteengezet in de Multi-Lateral Competent Authority Agreement (MCAA) tussen St. Maarten en de OESO, en alle gerelateerde OESO verplichte richtlijnen.
8. De regelingen en acties die voortvloeien uit de eerste tot en met zesde leden moeten in overeenstemming zijn met de richtlijnen voor gegevensbescherming zoals uiteengezet in landsverordening gegevensbescherming en artikel 5 van de staatsregeling.
9. Alle kosten in verband met de uitvoering van de regelingen en acties die voortvloeien uit de eerste tot en met zesde leden moeten als zijn eigen economische categorie worden opgenomen in de nationale begroting onder het Ministerie van Financiën, in overeenstemming met artikel 11, tweede lid, van de comptabiliteitsverordening

Toelichting

Dit amendement heeft tot doelde wetswijziging op drie belangrijke manieren te wijzigen:

1. Om ervoor te zorgen dat de bepalingen van artikel 61 alleen van toepassing zijn om te voldoen aan de Common Reporting Standard (CRS)

2. Ervoor te zorgen dat de rechten van de burgers die in het kader van de landsverordening bescherming persoonsgegevens worden beschermd, niet worden geschonden
3. Ervoor te zorgen dat de staten zich elk jaar bewust is van de financiële gevolgen van het handhaven van het CRS

In de rapport van De Raad van advies, en zoals vermeld in het verslag van de Centrale Commissie door verschillende statenleden, hebben verschillende tekortkomingen geconstateerd in het wetsontwerp zoals voorgesteld door de regering. Deze wijziging van het wetsontwerp beoogt het aanpakken van deze kwesties door het boksen in de manier waarop artikel 61a bis wordt gebruikt, het versterken van de noodzaak om te voldoen aan de privacywetgeving en ervoor te zorgen dat het Parlement wordt geïnformeerd over de kosten in verband met de uitvoering van CRS.

Het delegeren van zoveel macht aan de overheid door middel van artikel 61a

De raad van advies heeft gewezen op de bezorgdheid van de wet die oorspronkelijk de laagste vorm van regelingsinstrument gebruikte (een ministerieel besluit) om de bevoegdheden verleend door artikel 61a uit te oefenen.

De Raad constateert in dit verband dat de CRS, de aanleiding voor dit ontwerp, in Nederland grotendeels is geïmplementeerd in een wet in formele zin (het Nederlandse equivalent van een landsverordening): de Wet uitvoering Common Reporting Standard.³ Met het oog hierop is het voor de Raad onduidelijk waarom in Sint Maarten ervoor wordt gekozen om de CRS hoofdzakelijk te implementeren in een ministeriele regeling. Los daarvan is volgens de Raad onvoldoende verantwoord waarom ervoor gekozen is om de delegatie tot op het hiërarchisch laagste niveau van een ministeriele regeling te laten plaatsvinden.

Ondanks het feit dat dit later is veranderd in een landsbesluit houdende algemene maatregelen, blijft de kwestie dat de regering eenzijdig kan komen met het opstellen van het besluit en de mate van regelingen zonder de goedkeuring van het Staten Dit kan ongemakkelijk zijn voor parlementsleden aan wie wordt gevraagd een wet goed te keuren die ertoe leidt dat in de toekomst onbekende voorschriften worden opgesteld, zoals is opgemerkt in het rapport van de centrale commissie.

Om dit probleem te verminderen, kiest het voorgestelde amendement ervoor om verder te beperken op welke manier de nationale besluiten die voortvloeien uit artikel 61 bis kunnen worden gebruikt. Specifiek zorgt het ervoor dat het gebruik van

artikel 61a alleen is bedoeld om te voldoen aan de voorschriften in de Multi-Lateral Competent Authority Agreement (MCAA) om de implementatie van CRS en andere OESO-voorschriften mogelijk te maken.

De overheid kan met een amendement terugkomen naar de staten als er andere afspraken toegevoegd moeten worden. Dit creëert voor de staten een zekere mate van. In het geval van Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA) is nog geen intergouvernementele overeenkomst ondertekend met de verinnigde staten. Daarom kan, zodra dat is ondertekend, een zeer eenvoudig amendement dat FATCA toevoegt, aan het parlement worden voorgelegd, zodat de leden opnieuw kunnen stemmen om de bevoegdheden toe te staan tot uitbreiding van de FATCA. Hoewel de regering van mening is dat het juridische proces te traag is, zou een toekomstige wijziging een zeer kleine en eenvoudige wijziging zijn.

Naleving van de privacy rechten in de grondwet en het nationale decreet betreffende gegevensbescherming

De raad van advies erkende dat *"dat een dergelijke ongeclausuleerde gegevensverstrekking in strijd is met artikel 5 van de Staatsregeling."* Hoewel de regering terecht heeft erkend dat er buiten de grondwet ook een landsverordening is, die ingevolge artikel 5 van de staatsregeling handelt gegevensbescherming. De wet is echter niet zodanig geformuleerd om te benadrukken dat de acties die worden ondernomen als gevolg van artikel 61a in de eerste plaats het recht op privacy van de burgers moeten beschermen, zoals voorgeschreven in zowel de grondwet als de nationale verordening.

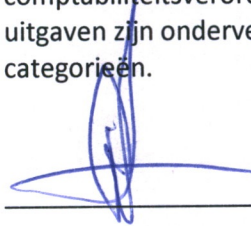
Om deze reden benadrukte artikel 61a lid 8 de noodzaak dat alle acties die voortvloeien uit dit amendement voldoen aan zowel de wet op gegevensbescherming als artikel 5 van de grondwet. Hoewel het argument kan zijn dat het "vanzelfsprekend" is, weten we dat in de praktijk veel ambtenaren die deze LB's voorbereiden vooral naar de betreffende wet kijken om de vereiste LBHAM te schrijven. Dit zal ervoor zorgen dat de noodzaak om te voldoen aan privacy recht voorop staat.

De noodzaak van financiële verantwoording aan de staten

Om ervoor te zorgen dat het parlement op de hoogte is van de gevolgen van artikelen 61a, wordt voorgesteld artikel 61a lid 9 toe te voegen om de totale kosten in verband met de uitvoering van acties van artikel 61a, zoals de uitvoering van CRS, in de nationale begroting op te nemen. De regering lijkt de noodzaak om deze informatie in de huidige toelichting te vermelden, te negeren door te vermelden:

De regering heeft dit advies om de volgende reden niet overgenomen. In tegenstelling tot de stelling van de RvA, worden met dit ontwerp geen administratieve verplichtingen opgelegd en daarmee dus geen mankracht, tijd en kosten verplichte gaan. Deze verplichtingen worden enkel in het nog te concipiëren landsbesluit, verplichte algemene maatregelen, weergave van de uitvoering van de CRS geheel wordt uitgewerkt, opgelegd. Hetzelfde geldt voor de lasten voor burgers, bedrijven en instellingen. Wei is dit nu opgenomen In de financieel paragraaf.

Hoewel het duidelijk is dat de kosten pas duidelijk zullen zijn nadat het "nog te concipiëren landsbesluit" is opgesteld, betekent dit niet dat de staten andere middelen heeft waarmee zij over de kosten kunnen worden geïnformeerd; bijvoorbeeld via de nationale begroting. In plaats van dat deze kosten misschien worden opgenomen en gemengd tussen andere begrotingsposten, zou de bepaling van artikel 61a, afdeling 9, ervoor zorgen dat een specifieke economische categorie onder Financiën in de begroting wordt gecreëerd, zodat iedereen op jaarbasis kan zien wat wordt uitgegeven. Dit moet gebeuren in overeenstemming met artikel 10, lid 2 van de comptabiliteitsverordening, waarin wordt uiteengezet dat de uitgaven zijn onderverdeeld in functies en economische categorieën.

Rolando Brison
Statenlid St. Maarten